

минувать рѣката, ударять съ голѣма сила на Балгарытъ, които были по-малко отъ тѣхъ и ги накарвать да са оттеглижтъ. Оттамъ на-сетнѣ Василій потегля за-къдѣ Перникъ, укрѣпенъ градъ, който са пазялъ отъ единъ достоинъ българскы воевода на име *Кракра*. Тукъ императорътъ испотрепа дѣ-да-си-е войска за да привземе този важенъ градъ, но като не сполучи, върнж са пакъ въ столицата си (1002). Но неприятелскытъ сношенія и отъ двѣтъ страны траяха до 1014 г. Когато императорскытъ войски съ голѣма мжка минувать прѣзъ vysokата планина *Валависта* ⁽¹⁹⁾ и на връхъ Петровъ-день ненадѣйно нападатъ на Българытъ, та ги поразяватъ и мнозина отъ тѣхъ поробватъ. Тука Василій показалъ най-голѣма безчеловещина къмъ заробенытъ, защото на 15,000 души отъ тѣхъ немилостиво избожда очитѣ, като оставилъ на стотѣхъ по единъ съ едно око, и тѣй ги проводилъ на Самуила; за туй и зель прѣкора българоубіецъ Βουλγαροκτόνος. Тогазъ Самуилъ, като вижда своитѣ войскари въ туй жалостно положеніе, паднж изумѣнъ на земята, разболява са твърдѣ злѣ и слѣдъ два дни умира отъ дълбока жалость (1014).

Слѣдъ Самуила са възцарява сынъ му *Родомірз* който са наричалъ и *Гавріилъ*. Но *Иванъ-Владиславъ* или *Светославъ*, Аароновтъ сынъ, за когото видѣхмы по-напредъ че са оттървалъ отъ смъртъта, сега убива Гавріила на единъ ловъ и той минува на негово мѣсто. Като неспособенъ и страховливъ новытъ българскый царь искалъ да помине мирно съ Василія — българо-убіеца, за туй му са

(19) Не ни е познато българското име на тѣзи планина, но туй, съ което е забѣлжана въ исторіята, да ли не излазя отъ италианската дума «bella-vista» — *добъръ изгледъ*, тукъ испорчена отъ гръцкыя хронографъ, съ измѣненіето б. на в. и въ първыя слогъ гласното е на а?